

Tekstanmærkninger

Dispositionrammer m.v.

Ad tekstanmærkning nr. 2 ad 26.32.01, 26.32.02, 26.32.03, 26.33.01, 26.34.01, 26.34.11 og 26.34.31.

Ændringen er en konsekvens af oprettelsen af en ny hovedkonto 26.34.11. Garantiordning for nyetablerede samt mindre og mellemstore virksomheder.

Ad tekstanmærkning nr. 6 ad 26.34.21.

Efter sidsteskibsgarantiordningen kan staten yde garanti for forhåndslån optaget i Danmarks Skibskreditfond til finansiering af et værfts uigenkaldeligt sidste skib. Ordningen blev gennemført ved AKT 18 4/10 1988, og udløber med udgangen af 1992.

Garantien kan kun stilles, såfremt bestyrelsen for det pågældende skibsværft forud har truffet uigenkaldelig beslutning om, at værftet skal lukkes og aktiviteterne ophøre, og såfremt iværksættelsen af en sådan beslutning er påbegyndt.

Som led i en politisk aftale af 25. november 1992 om støtte til skibsværftsindustrien er det besluttet at forlænge ordningen. Ordningen falder ind under EF's 7. direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien, som udløber den 31. december 1993, og kan derfor kun forlænges indtil denne dato.

Andre bestemmelser

Ad tekstanmærkning nr. 64. ad 26.34.21.

Som led i den politiske aftale af 25. november 1992 om støtte til skibsværftsindustrien er det besluttet at forlænge inflationsgarantien for indeklån til finansiering af ny- og ombygninger, således at der for skibe kontraheret inden udgangen af 1993 til levering inden udgangen af 1995 kan ydes 45 pct. indeklån. EF's støtteloft reguleres årligt i henhold til 7. direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien. For 1992 er støtteloftet fastsat til 9 pct. for større skibe (kontraktsum på 10 mio. ECU eller derover) og 4,5 pct. for mindre skibe (kontraktsum under 10 mio. ECU) samt for lån til ombygninger. Støtteloftet for 1993 er endnu ikke fastsat.

Ad tekstanmærkning nr. 70 ad 26.21.21., 26.22.01. og 26.31.01.

Oprettelsen af særlige klagenævn på en række områder er begrundet dels i rets sikkerhedspolitiske, dels i procesbesparende hensyn som et alternativ til domstolene. Ankenævn letter borgeres og virksomheders muligheder for at få prøvet administrative afgørelser.

For såvel Erhvervsankenævnet som Konkurrenceankenævnet og Klagenævnet for udbud er der tale om forholdsvis få, men ofte komplicerede sager, som kræver særlig sagkundskab og en betydelig ressourceindsats. Fuld omkostningsdækning vil derfor kræve meget betydelige gebyrer, hvilket må forudses at afskære visse grupper af klagere fra at benytte ankenævnene. En sådan udvikling anses for at være uhensigtsmæssig og ikke i overensstemmelse med de intentioner, der har ligget bag oprettelsen af de særlige ankenævn.

For visse ankenævn er der endvidere givet mulighed for, at nævnet kan træffe afgørelse om tilbagebetaling af gebyret ved enten afvisning af klagen og/eller i sager, hvor klager får helt eller delvis medhold.

Det fremgår af forarbejderne til lov om Forbrugerklagenævnet, at nævnet skal være et hurtigt, billigt og effektivt alternativ til domstolene. Når henses til dette grundlag for nævnets virksomhed, findes det ikke muligt, at fastsætte gebyret, så der skaffes fuld omkostningsdækning.